Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 9

28-2-52

IN DIT NUMMER
HET EPOS VAN KAPITEIN CARLSEN:
(VERVOLG EN EINDE)

APOLLO GOOIDE ENAK IN HET WATER.

Onze brievenbus

Willy De Smet, Waarschoot. — Een eigen hoekje voor onze lezers in het blad ? Maar onze **openbare onderzoeken** over alle mogelijke onderwerpen, dat is toch een hoekje waar alleen onze lezers aan medewerken ! Neem je regelmatig deel aan die onderzoeken ? Wanneer je mooie tekeningen gemaakt hebt, dan mag je die steeds insturen. Ik zal ze met veel plezier bekijken, en er je mijn opinie over geven. Met mijn beste groeten.

Imelda Buckinckx, Lommel. — Johan was zeker blij toen hij het versje in « Kuifje » gelezen heeft ? Die Kuifjesprentkaarten zijn alleen verkrijgbaar met de Kuifjesbons. Kijk maar eens in het lijstje van de premies hoeveel bons je moet sparen om zo 'n reeks te verwerven. We mogen onze prijsvragen niet te gemakkelijk maken, want anders zouden er te veel deelnemers zijn die alle oplossingen zouden juist hebben, dus feitelijk recht hebben op de eerste prijs en geweldig ontgoocheld zouden zijn indien ze maar een kleine prijs kregen, na de verloting van de eerste onder de talrijke deelnemers die alle vragen juist zouden beantwoord hebben. Met mijn hartelijkste groeten.

In de oplossingen van onze Grote Prijsvraag « Vijf Jaar Kuifje » verschenen in « Kuifje » nr 6 is een kleine zetfout geslopen. In de DERDE PROEF (de hoofddeksels) spreekt het vanzelf, dat de Pauselijke tiara nr 5 is en de Berenmuts van de Engelse Gardegrenadiers nr 4 moet zijn.

A. M. van Berkel, Rotterdam. —Hartelijk dank voor je vriendelijk kaartje. Het begin van «Het Geheim van de Pyramide» was toen reeds verschenen. Dat verhaal zal ook nog in albumvorm uitgegeven worden. Met mijn beste groeten.

Godelieve, Magda, Miet, Jan, Paula, en Pieter Dewael, van Melle. — Hartelijk dank voor jullie vriendelijk kaartje. Op jullie vraag kan ik nog niet antwoorden. Zohaast ik er meer over weet, zal ik het onmiddellijk meedelen. Met mijn beste groeten aan de hele familie.

Geheime boodschap

VOOR ALLE CLUBLEDEN

EN ziehier dan weer een letterboodschap voor mijn trouwe clubleden die er zich soms over beklagen dat er niet meer geheime boodschappen gepubliceerd worden. Ze moeten echter begrijpen dat zij de enigen zijn die deze boodschappen kunnen ontcijferen, en dat de andere lezers die om een of andere reden nog niet tot de club toegetreden zijn, het steeds jammer vinden wanneer er iets verschijnt dat zij niet kunnen lezen.

Voor de nieuwe leden herhaal ik hier nogmaals hoe men de sleutel, die men bij de lidkaart ontvangen heeft, moet gebruiken om deze geheime boodschap te ontcijferen : Je legt het kartonnetje met de afgeknipte hoek in de linkerbovenhoek en dan worden er een hele reeks letters leesbaar.

Om de boodschap verder te ontraadselen draai je dan je kaartje met het afgeknipte hoekje achtereenvolgens rechts boven, rechts onder en links onder, de beweging van de wijzers van een uurwerk volgend.

P	V	J	A	E	M	N	G	A	E
D	T	E	A	P	N	A	A	A	N
S	M	A	E	G	M	E	I	V	N
V	J	Z	N	U	E	L	E	L	T
R	E	R	R	K	O	R	U	A	N
L	W	S	E	S	J	C	U	A	I
N	P	L	I	L	K	G	E	K	U
E	L	R	B	I	I	N	E	L	G
J	E	E	E	D	H	G	E	E	N
I	E	N	A	M	N	A	!	N	!

En nu moeten onze clubleden dit geheim ook weten te bewaren !

Kuifje

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16 — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJZEN	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Een los nummer	6.— frs.	7.— frs.
Ab. drie maanden	70.— frs.	80.— frs.
Ab. zes maanden	135.— frs.	155.— frs.
Ab. één jaar	265.— frs.	300.— frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334.
Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

DE KUIFJE'S BON

GOED NIEUWS, VRIENDEN !

Talrijke vrienden vroegen ons herhaaldelijk de lijst van de producten met een Kuifje's bon te verlengen. En, hier gaan we dan ! Nog een naam meer te onthouden :

PROSMANS
PRINCE DE LIEGE

met zijn fijne SIROPEN brengt jullie binnenkort ook de KUIFJE's BON.

JULLIE VRAGEN, WIJ ANTWOORDEN !

J. M. Malherbe : We hebben je suggesties overgemaakt aan de firma VICTORIA. We geloven echter, dat het onmogelijk is een bon op iedere wafel te drukken !

R. Sleeuwaert, Gent : De omslagen van de chocolade (dus de verpakking zelf) moet je rechtstreeks naar de firma zenden. Adres : VICTORIA, Deneckstraat, Koekelberg, Brussel.

H. Gillet en Lisette Greutens: Er zijn geen andere geschenken, dan deze van onze lijst.

Emile Ackermans : 402 punten voor een blokjesspel ? Kijk eens goed naar de lijst !

José Marin : Voor twee reeksen prentjes heb je 100 punten nodig en je stuurde er slechts 80. Zend ons dus spoedig de overige 20 punten.

C. Witte: Een portefeuille krijg je voor 200 punten. Je stuurde ons 80 punten te weinig !

Ed. Flévet en Francine Neefs : Stuur ons zonder verwijl jullie volledig adres !

DE ONBEKENDEN

X. Zwartberg: 40 punten.
X. Huiste : 50 punten voor reeks 4 van « Reinaert de Vos ».
X. Henri Chapelle : 200 punten voor een portefeuille.
X. : 500 punten in een bruin pakje, opgezonden als DRUKWERK bestemd voor een puzzle.
X. Achtel : 50 punten voor reeks I van « Reinaert de Vos ».
X. van Jambes : 100 punten in een witte omslag.

— Deze appelen dienen ongetwijfeld om de Materne confituur te maken want ze dragen al een Kuifje's bon !

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De « Arnhem » en de « Pera » hebben het anker geworpen voor de kust van Nieuw-Guinea. Tijdens een verkenningstocht wordt kapitein Melisz gedood. Stuurman Costers komt met het lichaam van de kapitein en de geknevelde bandiet naar de « Pera »...

Alvorens terug in de sloep af te dalen, maakt Costers de dood van kapitein Melisz bekend. Na het lichaam van de onfortuinlijke schipper aan boord gebracht te hebben, wordt Nebbens (want hij is het werkelijk) tot bij Cori gebracht...

De kerel heeft zijn schurkengezicht veranderd. Daarom herkende ik hem niet !

Hij is het die mij in de kielholte stootte. Hij wou mij, de enige die hem kende, voor eeuwig het zwijgen opleggen !

Met welk doel kwam je hier aan boord, schurk ! Wat zoek jij in de bossen ?

Dat gaat jullie niet aan !

Wat ? Wij zullen je die onbeschoftheid vlug afleren... Stuurman, laat hem kielhalen tot hij spreekt !

Het kielhalen was een harde straf. Bij middel van een touw, dat aan een ra bevestigd was, werd de gestrafte herhaalde malen « onder de kiel van het schip doorgehaald ».

Een laatste maal, ga je spreken ?

Stik !

Nebbens wordt in zee geduwd. Half verstikt wordt hij aan de andere zijde van het schip opgehaald. De tweede maal is de schurk bewusteloos...

Ha ! Hij komt terug bij. Wel, schelm, ben je tot betere voornemens gekomen ?

Hou... er mee... op... ik... . zal... bekennen.

Nebbens wordt terug in het logies gebracht.

Op het eiland Ambon maakte ik kennis met een oude vriend van mij die aan zeeroverij gedaan heeft. Hij toonde mij een kaart van Nieuw Guinea, waarop hij de plaats had aangeduid waar hij, na elke strooptocht, een deel van de buit verborg. Ik ontfutselde hem de kaart. Hij betrapte mij. Ik stak hem neer...

Stuurman Costers en ik waren getuigen van zijn vlucht. Hij herkende ons. En toen hij vernam, dat wij die op de kaart aangeduide streken aandeden, nam hij mij gevangen. Hij dwong mij bij kapitein Carstenz aan te dringen hem aan te monsteren.

Ha ! Hier !... Hij droeg de kaart op zich.

De plaats waar de schat begraven ligt, bevindt zich inderdaad in deze omgeving... Vrienden, wij leggen er in naam der Oostindische Compagnie beslag op. De Heren Zeventien zullen tevreden zijn over onze vondst.

Bij mijn zwaard ! Wat is de zee hol gaan staan ! Wij krijgen zwaar weer ! U zult niet meer kunnen terugkeren, stuurman.

Nog vóór de schepen in volle zee kunnen steken, overvalt het orkaan hen. De ankerkettingen breken en de vaartuigen drijven af naar de kust...

Alle manœuvres ten spijt naderen de schepen meer en meer de kust... Alle ogenblikken verwachten de manschappen de schok van de stranding...

9

(Wordt voortgezet.)

Sport-Echo's

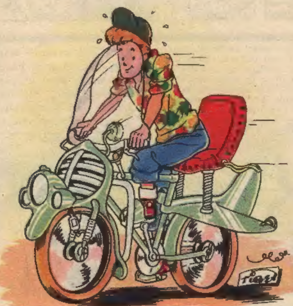

De start was een beetje brutaal...

WIE OF WAT IS KAUKO KOLMA ?

NEEN, het is geen Hottentot, geen merk van roomijs of mineraal water, doch een Fins athleet, die op waterskies, de snelste man ter wereld is. Kauko Kolma had reeds geruime tijd de hoop laten varen het wereldrecord neer te halen, daar de motorboten van de Baltische Zee, die hem moesten slepen, slechts een snelheid van 120 km. per uur konden halen. Zo kwam de athleet, ten einde raad, op het idee zich door een watervliegtuig te laten slepen. Op zekere dag greep Kauko Kolma het touw, dat bevestigd was aan een watervliegtuig, en... weg was hij ! Het vertrek was een beetje brutaal, en de toeschouwers hadden de indruk, dat Kauko Kolma het niet gemunt had op het snelheids- maar wel op het hoogterecord, want hij zweefde een paar ogenblikken tussen hemel en aarde. Maar de athleet hield zich taai en haalde een snelheid van 161 km. per uur ! Het vorige stond op naam van de Argentijn Vulliety met 138,900 km. per uur.

Kauko Kolma had zijn record in uiterst moeilijke omstandigheden gehaald, want het watervliegtuig vloog op minder dan één meter boven het water, en veroorzaakte een gevaarlijke lucht- en waterverplaatsing. De

De Amerikaanse fietsen gelijken op voorhistorische monsters...

Fin had dan ook zijn voorzorgen getroffen en op zijn lichaam enkele luchtzakken bevestigd, die als schokbrekers moesten dienen. Iedereen weet dat men op het water (ten minste bij een zekere snelheid) valt als op beton en dus armen, benen, enz. kan breken ! Kauko Kolma heeft thans meegedeeld, dat hij het nog eens wil beproeven, niet om de 120 maar om 180 km. per uur te bereiken !

OP EEN BEEN KAN MEN OOK KAMPIOEN WORDEN

MEN zou veronderstellen, dat een man die een been verloren heeft, niet meer deugt voor de sport. Wel, dat is een vergissing ! De Hongaar Halassi was de beste waterpolo-speler ter wereld en nochtans, hij heeft maar één been. De Fransman Vial wordt, op distantierit, als de beste zwemmer van het land beschouwd. Vorig jaar nam hij deel aan een wedstrijd 1.500 meter vrije slag en eindigde op de derde plaats. Bovendien versloeg hij het wereldrecord gevestigd door Jany.

DE FIETS STAAT NIET IN DE GUNST

MOEST men je vragen welke sport door de Amerikaanse studenten het meest wordt beoefend, zou je aarzelen tussen : base-ball, voetbal, korfbal of athletisme. Hoeveel over deze sporten ook gesproken wordt, het schijnt dat golf het meest wordt beoefend. Aan de universiteit van Indiana bv. speelt één student op twee golf.

Spreek in Amerika niet over de fiets. Men beschouwt er de fiets als een soort van instrument dat in het circus thuishoort. De Amerikaanse velo's hebben, net als de Amerikaanse auto's, veel blinkend chroom, sterke lampen, remmen aan de pedalen en men kan ze, zoals de moto's, parkeren zonder ze op de grond te moeten leggen of tegen een muur te leunen. Veel van onze fietsen zijn trouwens ook uitgerust met zo'n stut. Sedert Zimmerman, de vliegende sprinter, hebben de U.S.A. dan ook geen enkel wereldkampioen meer gehad.

DE STERKSTE VAN DE TWEE...

DE gebroeders Arrialh hadden hun broze pair-oar op het water gezet en roeiden uit alle macht. Hun boot scheen over het water te vliegen. Plotseling kwam hij onzacht tegen een aak terecht. Het was natuurlijk de lichte pair-oar die aan stukken vloog ? Zo'n schuitje, dat één man best op de schouder kan tillen om er een wandelingetje mee te doen, verdraagt toch niets ! Glad mis. De pair-oar had geen schrammetje, maar er was een sleepboot nodig om hem uit de flank van de aak te trekken !

DE EERSTE MAAL KNOCK-OUT

DE Canadese bokser Franck Lee kon er tot in de maand December van het vorig jaar op bogen nooit knock-out te zijn geslagen, maar het kan verkeren ! Franck ging naar een voetbalmatch kijken en kreeg een keiharde bal tegen z'n kop... hij ging naar de planken, of beter hij viel in bezwijming. Franck vraagt zich nog steeds af hoe dat mogelijk was ?

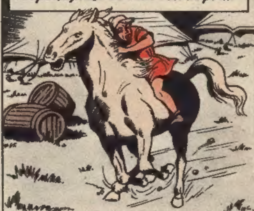
Tijl Uilenspiegel

Tijl merkt dat alles gereed is om de Geuzen aan te vallen. Hij wil de prins verwittigen, doch 'n schildwacht vat hem bij de kraag.

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Een vendel Hoogduitse huurlingen vangt de eerste schok op en wil zich te weer stellen, doch de Spaanse ruiters lopen hen onverbiddellijk onder de voet en maaien hen neer. Honderd Geuzen sneuvelen reeds bij de aanvang van het gevecht...

Het PLATINA-BEELDJE

INBREUK OP DE WETTEN VAN DE ZEE!

Ras Lipari Mahonen keert met zijn gevolg en zijn schatten terug naar Abessinië. Hij scheept in op de « Ruiten Aas », die naar Djiboeti vaart. Colerette waakt over de Platina Kat. Op het ogenblik, dat hij de geheimzinnige Mijnheer Twaalf meent te herkennen, wordt hij overboord gegooid!...

ZONDER aarzelen haakte Jaak een reddingsboei van een schutsel en gooide haar over de reling. Dan deed hij een paar stappen in de richting van een voorwerp dat op de grond lag en belichtte het met zijn zaklamp. Het was de kleine hoed van Colerette...

— Indien m'n oom er het leven bij inschiet, zal hun dat duur te staan komen! zei Jaak woedend.

Op tien passen van de plaats waar hij stond, hingen de reddingssloepen. Hij sprong in de eerste en bracht het mechanisme om ze te laten zakken in werking. De ankerbalken vielen neer en aan een kabel gleed de sloep langs de « Ruiten Aas » in zee. En wat was er Marina intussen overkomen? Zij was het spoor van Thiais bijster geraakt, maar had, bij toeval, de schele stoker in het oog gekregen...

— Wel, wel, mijn broertje heeft zich ook laten beetnemen! Hij zal me nu de les niet kunnen lezen, temeer daar ik zijn klient ontdekt hebt. En deze zal me niet bij de neus nemen, zo waar ik Marina heet!

Zij volgde de stoker van het ene eind van de boot naar het andere. De man stapte met vlugge pas en keek niet om. Dan verdween hij in het ruim. Daar het vast stond dat hij zich naar de machinekamer begaf, volgde Marina hem langs een andere trap. Ze kende de weg, vermits luitenant Morovitchi hem vorige dag getoond had. Ze liep over de kleine ijzeren brug, van waar ze de verdachte voor het eerst gezien had. De stoker nam zijn werk op naast een man met ros haar. Achter hun rug zag men de smalle gang die naar de machines leidde... De twee stokers fluisterden elkaar iets toe en gingen voorzichtig naar de smalle gang...

— Opgelet, dacht Mariana, dat is niet pluis. Ik zal grote middelen moeten gebruiken. Zonder de twee rekels uit het oog te verliezen, begon ze haar mouwen op te stropen... De twee stokers liepen geruisloos naar de gang... Marina sprong over de reling van het bruggetje en liet er zich aan bengelen. Op hetzelfde ogenbik klonk het sein :

— Man overboord!

In de machinekamer werd op een lichtend bord het bevel geschreven : « Stop! »

Maar de machines stopten niet. Dan hoorde men in de smalle gang het geluid van een vechtpartij...

Marina had zich laten neervallen en was op haar beurt de gang ingelopen...

★

Een sloep in zee laten, terwijl het schip zelf op volle kracht door het water klieft, is niet gemakkelijk. Jaak was echter vast besloten zijn oom te allen prijze te redden. Terwijl de boot nog naast de « Ruiten Aas » naar beneden gleed, had hij reeds de motor aangezet. Daar zette zijn bootje zich licht op de golven en Jaak stuurde het vlug en krachtig de zee in, weg van de « Ruiten Aas » met wiens boeg hij niet wou in aanraking komen, omdat zulks de ondergang van zijn kleine sloep betekende.

Het kon drie of vier minuten geleden zijn, dat het sein : « Man overboord! » was gegeven en de « Ruiten Aas » stoomde met een snelheid van tien of twaalf knopen. Indien Colerette niet als een steen gezonken was, moest hij zich op een afstand van driekwart mijl van het schip bevinden. In de reddingsboei, die Jaak uitgeworpen had, stak een krachtige electrische lamp die, bij het eerste contact met het water, aanflitste. In de verte zag Jaak een licht op het water schijnen. Dat was ongetwijfeld de plaats waar hij Colerette moest zoeken. Jaak stevende in die richting en ontstak de lichten van zijn sloep. Het duurde niet lang of hij zag de reddingsboei met de golven op en af wiegen... In het midden van de boei zat Colerette! Jaak voelde zijn hart bonsen. Wat een geluk! Zijn oom leefde nog en scheen heel kalm op de redding te wachten. De detective had heel wat gebreken, maar gebrek aan koelbloedigdheid en moed kon men hem beslist niet verwijten.

— Ben jij het, Jaak, riep hij joviaal? Wat doe je om dit uur in deze buurt?

— Ik maak een wandelingetje, oom!

— Dat treft juist goed... Maar kom, wezen we ernstig, je bent een pracht van een jongen... Ik geef je af en toe wel eens een schudding als je streken uithaalt, de onhandigheid is je aangeboren en daaraan heb je geen schuld, maar deze keer moet ik je danken en je gelukwensen!

Jaak antwoordde niet. Hij moest al zijn aandacht besteden aan het binnenboord halen van de reddingsboei zonder zelf in het water terecht te komen. Doorweekt als een spons en met de hand in de heup vervolgde Colerette :

— Die lelijke bandieten hebben me om middernacht van de boot in zee gegooid... Driehonderd meters van de plaats waar ik terecht kwam, viel gelukkig een reddingsboei en vijftien minuten later zie ik m'n beschermeling afkomen met een motorboot. Ik stap er in zoals ik in een taxi zou stappen! Ja, m'n beste jongen, ik erken volmondig dat je kranig werk geleverd hebt! Ik vraag me af hoe je dit alles voor elkaar gekregen hebt.

Colerette hielp de boei bijtrekken en stapte in de reddingssloep...

Jaak gooide het stuur om en de boot maakt een halve draai naar de « Ruiten Aas » toe... Jaak en Colerette hieven het hoofd op en konden een kreet van verbazing en teleurstelling niet onderdrukken!

Op drie mijlen, in de richting van het Noord-Oosten, zagen ze een dubbele rij lichtjes aan de horizon blinken : dat was de « Ruiten Aas »! De « Ruiten Aas » die niet was teruggekeerd om de drenkeling op te pikken, de « Ruiten Aas » die niet eens gestopt had toen het sein : « Man overboord! » gegeven was.

Tegen alle regels en wetten der zee, tegen de meest elementaire menselijkheid in, verwijderde zich de « Ruiten Aas » steeds verder van de twee in de kano...

— Ben jij het, Jaak? Wat doe je om dit uur in deze buurt?
— Ik maak een wandelingetje, oom!

Volgende week :
HET DIPLOMA IN JUDO!...

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Hassan, Kaddoer, Kunegonde en Pedro werden door de Azteken gevangen genomen en naar de tempel van krijgsgod Vitzilopuchtli gevoerd...

MEER DAN VIER UUR MARSJEREN ONZE ARME VRIENDEN. HET IS AVOND WANNEER DE TEMPEL EINDELIJK IN HET GEZICHT IS...

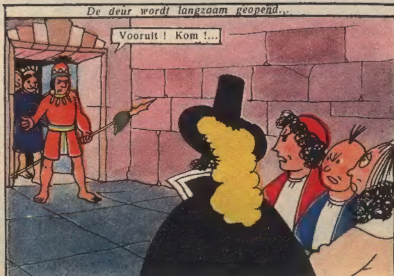

DE TIJD KRUIPT VOORBIJ EN EINDELIJK KOMT DE DAG IN DE LUCHT. DE ZONNESTRALEN PIEPEN DOOR HET VENSTERTJE...

(Wordt voortgezet.)

Het epos van KAPITEIN CARLSEN (1)

Traag verloopt de tijd. Plotseling schrikt Carlsen wakker door het geloei van een sirene.

De sirene van de **Turmoil** ! Vlug naar de radio...

Ja, kapitein Parker... de tros... de tros ?

De tros is gebroken... We zijn op drift...

De vloed drijft ons naar de klippen van Cornwales... het scheepskerkhof !

De millioenen mensen, die de strijd van Carlsen en zijn helpers volgen, vernemen het nieuws en wachten vol spanning en onrust...

Het water stroomt in het tussendek en verzwaart de boot nog. Voor de **Flying Enterprise** is de doodstrijd begonnen, maar...

... kapitein Parker hoopt nog steeds..

Voor het ogenblik kunnen we niets doen, kapitein Carlsen. Morgen zullen we een tros bevestigen die 74 ton kan uithouden !

Alles is nog niet verloren ! We zullen de koppeling doorzagen om een nieuwe tros te kunnen bevestigen.

Ondanks het helse weer en de hoge golven werken Carlsen en Dancy heel de nacht...

Doch de volgende morgen

Onmogelijk jullie te hulp te komen. De storm is te hevig. Een hefschroefvliegtuig van de Royal Navy is opgestegen om jullie te redden...

Ik verlaat m'n schip niet. We zijn echter gelukkig te vernemen dat een helicopter hulp kan bieden.

De toestand van het schip wordt nog steeds ernstiger, en 's namiddags...

Kapitein, de helicopter is vertrokken. Dat is je laatste kans. Over vijf minuten begint de redding... terwijl één van jullie gered wordt, blijft de andere bij de radio om de bevelen van de piloot in ontvangst te nemen.

Voor de eerste keer sedert dertien dagen berust Carlsen in het onvermijdelijke...

Goed. Dancy zal eerst vertrekken. Ik blijf bij de radio.

(1) Zie « KUIFJE » nr 8 van 20 Februari 1952.

Plotseling...

WATER!

Naar buiten! Alles zal onderspoelen!... Hopen we dat die helicopter spoedig komt!

Te midden van de dichte regen...

Niet mogelijk tegen deze regen en windstoten te vechten! Het is een dwaasheid!

De radio van de **Keith**, een torpedoboot die regelmatig contact neemt met Carlsen, ontvangt volgend bericht...

Weder te slecht... Spijt ons... We keren terug.

De reling trilt... dat is het einde!

Springen! Springen!... Wij zijn gereed om jullie op te pikken!

Kom aan! Geven we elkaar de hand en niet lossen!

Carlsen en Dancy werden gered. Op de brug van de **Turmoil** groette de kapitein zijn schip een laatste maal, dan werd het door de woeste golven meegesleept... De volgende dag ontscheepte kapitein Carlsen in Falmouth en heel Engeland is daar om hem te begroeten.

Ik deed m'n plicht, zei Carlsen eenvoudig, toen heel de wereld hem hulde bracht. Kurt Carlsen hield de eer en de traditie van de zeeman hoog!

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

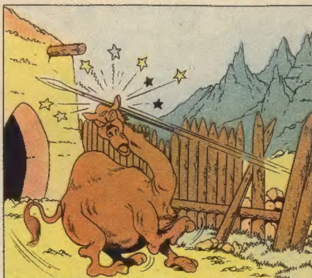
Lambik, Suske en Wiske, op weg naar Marco Polo, worden in de Vallei van het Zingend Zand door rovers aangevallen...

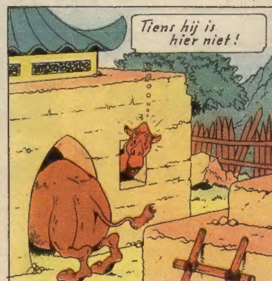

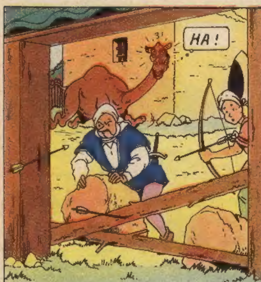

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Niets aan te doen. Hij komt niet tot het bewustzijn. Ik zal hem naar beneden dragen...

Te laat. We zijn omsingeld. Ik heb een idee..

De Egyptenaren, die de aftocht van Apollo en Enak moesten dekken, zijn bezweken voor de overmacht

Vooruit! Ten aanval!

Maar Sardon, die van op het balkon heel het gevecht heeft gevolgd, schreeuwt:

Grijp hen levend! Levend hoor je!

Schurk! Het is niet genoeg dat heel je volk jouw ambities moet dienen, je schept er ook behagen in onschuldigen te slachtofferen. Vervloekt weze het volk en zijn leider die kinderen martelen! Dat heel dit eiland verga in vuur en vlam!

Kom, Alex, de soldaten zijn daar!

Alex springt door de vlammen die op de kop van de afgod laaien en duikt dan...

Apollo springt op zijn beurt en verliest bijna het evenwicht...

Terwijl Apollo aarzelt vliegen de pijlen rakelings naast hem

Met twee duiken gaat niet. Ik heb geen keuze...

Doch Arbaces is reeds op de kaai en huilt en tiert...

Daar komt een hoofd uit het water.. het is Enak... schiet en schiet raak deze keer!

Door de aanraking met het koude water, komt Enak tot het bewustzijn en stijgt naar de oppervlakte. Apollo is op zijn beurt in het water gesprongen...

Aan boord van de Tyr schreeuwen Vitella en Matmes...

Pas op, Enak! Duik! Ze zullen je doden!

Schiet op de Pheniciërs op de kaai! Schiet dan toch!

Gelukkig heeft Enak het gevaar gevoeld en is terug in het water geplonsd...

?

!

?

Plotseling blijven de Egyptenaren op de Tyr roerloos staan. Vol verbazing en ontzetting kijken ze naar het machtig schouwspel. Arbaces slaakt een snijdende kreet...

AAAAAAA

(Wordt voortgezet.)

DE UURWERKEN

Tissot

VERTELLEN JULLIE:

DE PATROELJE VAN DE HERTEN

(Wordt voortgezet.)

DE TW

WAT doe je daar, Fred ?

— Ik graaf die schandpaal uit, zie je toch wel !

— Idioot ! Je krijgt daarvoor de tijd niet. We steken de hutten in brand en verlaten dit oord !

— Neem m'n paard mee. Ik loop langs de rotsen en haal jullie in bij de bergpas.

— En wanneer de Pawnee's terugkomen ?

— Dat zullen ze niet. Wij hebben hen een goede les gegeven !

— Je hebt ongelijk, ik verzeker het je !

Ik haalde de schouders op en werkte voort. Een ogenblik later hoorde ik de paarden in gallop naar het dal rijden en tezelfdertijd begonnen al de hutten te knetteren en te kraken.

Grote rookwolken stegen op... Ik lachte wanneer ik dacht aan de woede en de teleurstelling van de Indianen. Zij hadden voor ons een valstrik gespannen op de grens van de Grote Woestijn, doch wij waren verwittigd en hadden de weg door het woud genomen. We vonden hier dus een leeg dorp. Onder leiding van Bill-de-Beer werd al wat waarde had uit de hutten gesleept en ik, Rosse Fred, was dadelijk naar de schandpaal gegaan om hem uit te graven. Met m'n houweel in de hand, had ik me in een kuil achter de paal laten glijden en hakte uit alle macht. De paal waar bovenop een uit hout gesneden vogel stond met geplooide vleugels, was een doorn in mijn oog. Ik wist dat blanken aan deze paal hun laatste adem hadden uitgeblazen en als kind had men me ingeprent de Roodhuiden te haten en te vervolgen. Drie geslachten lang vochten de blanken van de Oosthoek van Amerika reeds tegen hen en bij ons was iedereen er van overtuigd, dat de Indianen wilde dieren waren die zonder genade moesten uitgeroeid worden. En nochtans was ik opgevoed door een vrouw van de Pawneestam, Gwine-Jane, zoals wij haar heetten. Jarenlang had zij m'n gestorven moeder vervangen...

Met geestdrift had ik deelgenomen aan de expeditie van Bill-de-Beer. We hadden de jachtterreinen van de Pawnee's uitgemoord, hun hutten verbrand, hun dorp vernield... De schandpaal was los en ik haalde een koord uit m'n zak om hem uit de grond te trekken. Toen luisterde ik een ogenblik aandachtig en hoorde, tot mijn grote ontsteltenis, stemmen. De Pawnee's ! Ik zag hen afkomen met de boog op de schouder, de knots in de hand. Ik hield me muisstil in de put, want vluchten had geen zin meer.

De Indianen ontdekten hun vernield kamp en kloegen en jammerden luid. Ik wist wel dat het regenseizoen voor de deur stond en het verlies van hun voorraad levensmiddelen hen gevoelig moest treffen. En op het ogenblik dat ze razend van spijt en woede waren, zou ik in hun handen vallen ! De schandpaal die ik had willen uitrukken om mee naar huis te nemen als een trofee, zou nog dienst doen. Ja, ik zou er aan sterven...

Ondertussen waren ook de vrouwen teruggekomen en zij stieten hoge kreten uit. Waar was hun gezouten vlees ? De giftige pijlpunten ? Hun ketels ? Hun bontgekleurde stoffen ? Niet ver van de put, waarin ik me, meer dood dan levend, zo goed mogelijk verborg, waren een oude squaw en een jongen komen zitten. Gwine-Jane had me haar taal geleerd, ik sprak ze zo vlot als m'n eigen moedertaal en ik verstond ieder woord van het gesprek, gevoerd tussen de oude vrouw en haar kleinzoon.

— Waarvan zullen we leven, tijdens het regenseizoen ? kloeg de oude. Sedert de blanken hier zijn, vlucht het wild. Thans hebben ze de bron vernietigd. Waar zullen we drinken halen ? Morgen zullen onze kinderen sterven in onze armen...

— Moeder van m'n vader, een echte Pawnee klaagt niet. Nog kunnen onze mannen zich verdedigen, nog kunnen ze strijden. Eens zullen ze terug naar het Oosten gaan waar veel water is en talrijke buffelkudden over de prairies lopen. Wij zullen duizend maal duizend blanken van onze geboortegrond jagen en hem weer in bezit nemen...

— Helaas ! Ik ken dat. Alle jonge Indianen dromen er van eens met het wapen in de vuist het oude vaderland opnieuw te veroveren, doch in werkelijkheid trekken onze stammen zich steeds meer en meer terug... Je grootvader, je vader, je ooms, je broers, allen waren ze dapper. Ze hebben de blanken wel bloedige verliezen toegebracht. We brandden en moordden, maar telkens kwamen de blanken terug en telkens moesten we meer naar het Westen vluchten. Vandaag werd onze laatste verblijfplaats, ons laatste schuiloord in as gelegd.

— Die blanken, antwoordde de jongen, ze stalen onze jachtvelden, plunderden en verbrandden onze huizen. Ik haat die bleekgezichten met ogen die een slechte ziel weerspiegelen...

— Dat dacht ik vroeger ook, maar ik heb bij hen geleefd tot je vader naar zijn eigen stam wou terugkeren. Ik heb kunnen vaststellen dat de bleekgezichten mensen zijn zoals wij; er zijn er goeie en er zijn er slechte. Maar de blanken nemen onze jachtvelden in bezit en de kinderen van mijn kinderen zullen sterven van honger...

Deze woorden hadden me diep ontroerd. Jaren had ik geen vrije Indiaan meer gezien, geen vrije Indianen meer horen praten. Ik begreep meteen dat ik hen al die tijd miskend had : Het waren in de grond mensen die diep gehecht waren aan hun grond, hun eigen zeden en gebruiken. Wreed waren ze geworden uit wanhoop. De blanken die hun grond en hun levensmogelijkheden hadden afgenomen, hadden dit op hun geweten. Intussen zat ik echter in m'n put en kon niets doen om me aan de wraaklust van de Roodhuiden te onttrekken .

De oude Indiaanse weende luid en de jongen wandelde op en neer met het hoofd naar de grond, alsof hij diep nadacht. Van uit het dorp drongen enkele geluiden tot me door. Ik kon veronderstellen dat de Pawnee's de huisraad die ze in de smeulende as vonden, naar het woud droegen. Toen de avond viel was heel de stam in het woud verdwenen, alleen de oude en haar kleinzoon zaten nog op de heuvel bij de put. De jongen sloeg dan aan de zoom van het woud enkele takken af en ik had de indruk dat hij voor z'n grootmoeder een voorlopig nachtverblijf wou maken.

— Nog een half uurtje geduld, dan is het donker en loop ik naar de rotsen. Indien de

jongen me ziet, zal ik hem met mijn pistool en m'n houweel wel baas kunnen.

Toen de jonge Roodhuid z'n rug naar me toe keerde, maakte ik me gereed om weg te sluipen, doch plotseling voelde ik m'n bloed haast verstijven... Een harde stem die riep :

— Kom uit die put, lafaard!

Ik wist dat die woorden tot mij gericht waren, doch ik bleef als aan de grond genageld staan.

— Kom uit die put of ik gooi zand in je ogen! Geloof je werkelijk dat ik je niet gezien had? Je zit daar als een angstig dier in z'n hol!

— Waarom heb je me dan niet reeds vroeger aangevallen? Daarstraks zou je toch hulp gehad hebben van je broeders!

— Neen. Een blanke die alles gedaan heeft om de wraak van de Pawnee's op z'n hoofd te halen, en dom genoeg is om hier in een put te blijven zitten, wil ik alleen te lijf. Zijn scalp zal de éérste zijn die mijn gordel versiert!

— Je bent veel dommer dan ik, riep ik hem toe en richtte m'n pistool. Het schot ging niet af want de Roodhuid had me met een tak het wapen uit de hand geslagen... Ik sprong achteruit en greep m'n houweel...

Hoe zonderling het ook moge klinken, ik was zeer kalm en voelde sympathie voor de jongen met zijn vurige ogen. De oude grootmoeder was naderbij gekomen en bekeek ons.

Lenig als een panter en met opgeheven bijl kwam de Indiaan op me toe gestormd. Ik ving de slag op met m'n houweel en maakte van de teleurstelling van m'n tegenstander gebruik om toe te slagen... Maar hij was reeds naar de andere kant gesprongen. Steeds kwam hij opnieuw af met z'n bijl, maar telkens kon ik hem afweren. We werden beiden moe en hijgden zwaar. Dan ging ik ten aanval over en raakte hem in de flank. Hij wankelde... zo dacht ik ten minste, maar het was een list. Toen ik vooruit trad, stond hij weer vast op de benen, draaide met opeengeklemde tanden en vlammende blikken om me heen en zwaaide zijn strijdbijl... Ik hoorde het metaal door de lucht snijden en sprong opzij. De bijl plantte zich diep in een struik. Ik had echter het evenwicht verloren en, eer ik een gebaar van afweer kon maken, was de Roodhuid op mij gesprongen. Ik zag zijn mes flitsen...

— O Mahina, riep ik onbewust...

Mahina betekent moedertje in de taal der Pawnee's en als kind was dat woord me steeds over de lippen gekomen wanneer ik me bezeerd had...

Een snijdende gil en tussen mij en de jonge Roodhuid verscheen het perkamenten gezicht van de grootmoeder... ik werd overeind getrokken en zag hoe de twee Pawnee's opgewonden met elkaar praatten. Veel te vlug, ik kon er geen woord van opvangen. Eindelijk keerde de oude zich naar mij toe en vroeg :

— Ben jij het Fred?

— Gwine-Jane, ben jij het?

Ja, zij was het. Het was de Indiaanse die me zeven jaar lang verzorgd had als een moeder. Ik was tijdens haar afwezigheid te zeer veranderd, opdat ze m'n gezicht nog zou herkennen, maar toen ik geroepen had : « O Mahina » had ze gevoeld dat ik het was en me gered voor het mes van haar kleinzoon...

— De jongen die ik heb grootgebracht, mag je niet doden, sprak ze tot haar kleinzoon.

— Dat de hemel je belone, Gwine-Jane, zei ik ontroerd en greep haar hand.

— Kom kijken naar het werk van je vrienden en ga dan heen. Een tweede maal zou ik je niet redden, al heb ik ook het brood van de uwen gegeten.

Ik ging met haar mee door het dorp en zag de smeulende hutten, de verwoeste levensmiddelen, de vernielde huisraad. Het was een troosteloos schouwspel.

— Dat is het werk van Bill-de-Beer, van Georgie, en de andere demonen, siste de jonge man die ons gevolgd was. Onze stam heeft geen jachtgebied, geen water meer en geen levensmiddelen voor het slechte jaargetijde. We zullen sterven door de schuld van jouw rasgenoten. Aan jou kan ik niet raken, want je bent opgegroeid op de schoot van de moeder van mijn vader.

— Ik wist niet beter, schreeuwde ik. Ik dacht dat het goed en rechtvaardig was jullie uit te roeien. Ik zal terugkeren naar mijn familie, mijn vrienden en kennissen en hen vragen jullie met vrede te laten...

— Een echte Pawnee klaagt niet. Een echte Pawnee vraagt niets, antwoordde de jongen fier.

— Het is nu te laat, murmelde de oude.

— Neen, neen! Het is nooit te laat om goed te doen, riep ik.

Zonder nog een woord te spreken, toonde de Roodhuid me de weg naar de rotsen.

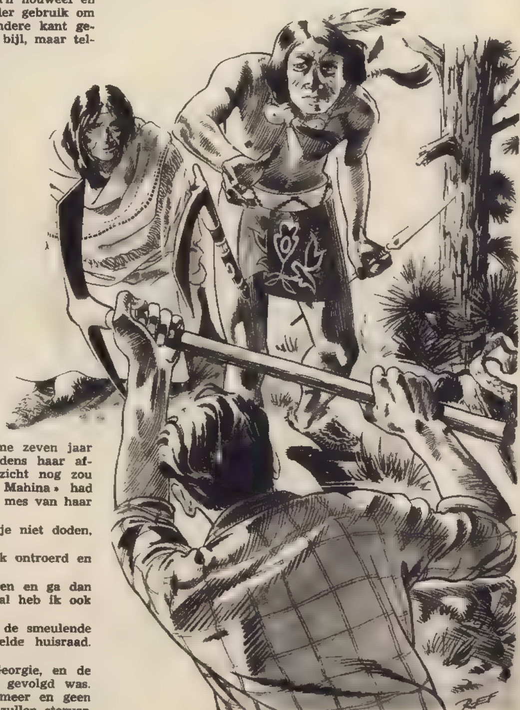
— Vaarwel, zei Gwine-Jane stil.

Droevig keerde ze haar hoofd naar de verkoolde hutten en dan hoorde ik haar de woorden zeggen, die iedere woudbewoner zegt tot zijn vriend :

— Kom goed thuis!

Ik vertrok met gebogen hoofd en zwaar hart.

Thuis gekomen heb ik dadelijk alles in het werk gesteld opdat al m'n vrienden en al de blanken uit onze streek zouden begrijpen, dat ze de Indianen met rust moesten laten. Het heeft nog vijftien jaar geduurd vooraleer iedereen dat begreep, en men de Roodhuiden een stuk van hun grondgebied liet.

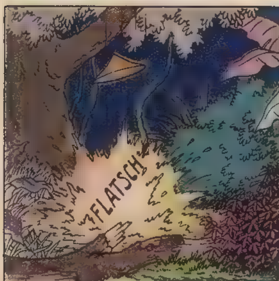
Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Moreau en Barelli zijn de tempel van Boegi-Woegi binnen gedrongen, doch werden ontmaskerd. Moreau wordt opgesloten. Barelli tracht te vluchten...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

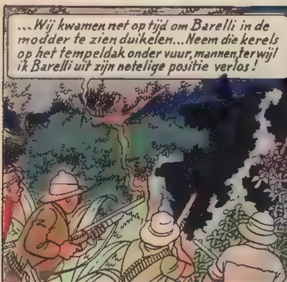

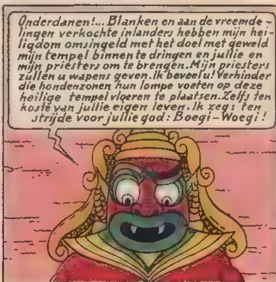

(Wordt voortgezet.)

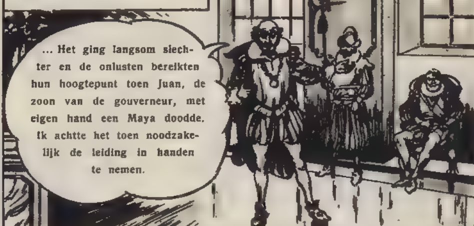
Avontuur in Mexiko

Don Vicente heeft alles zó weten te schikken, dat de gouverneur gevankelijk naar Spanje wordt gevoerd. Juan, die bij de Maya's verbleef, zal met don Manuel eveneens naar Spanje gaan..

Enkele maanden later in een zaal van het Escuriaal. De koning zelf zal recht spreken.

Don Vicente, de beschuldiger, zal het woord nemen.

Don Manuel is aangekomen en verschijnt voor de koning. Don Vicente weigert echter het getuigenis van don Manuel te aanvaarden.

INTUSSEN IS JUAN ZIJN OUDE PROFESSOR DON ALFONSO GAAN BEGROETEN EN VERTELT HEM ALLES.

Niet lang nadien ligt Juan in een venster en wacht het einde van het proces af...

In de gerechtszaal...

TOT IEDERS VERBAZING IS HET DON ALFONSO EN HIJ HERHAALT DE WOORDEN DIE HIJ HOORDE DE DAG VOOR HET VERTREK VAN DON JUAN ..

DE KONING IS NU OVERTUIGD VAN DE ONSCHULD VAN DON JUAN.

DRIE JONGENS in de STORM

TEKSTEN VAN KAPPA-E. EFFE

Met de Italiaanse tekenaars hebben jullie reeds kennis gemaakt, doch hier komt er een nieuwe ! De tekenaar Polese zal jullie enkele weken lang de boeiende avonturen vertellen van drie Italiaanse jongens...

TEKENINGEN VAN R. POLESE

De kleinste van de drie heeft zwart haar en heet Rob. Zijn vriend werd Hans gedoopt

PETER LAURENS KOMT AANGELOPEN. ZIJN VADER HEEFT EEN FABRIEK EN HET IS DAAR DAT DE BROEDER VAN ROB EN DE VADER VAN HANS WERKEN. DE DRIE JONGENS ZIJN ONAF-SCHEIDELIJK.

Enkele ogenblikken later zijn Rob, Hans en Peter zó verdiept in hun spel, dat ze geen aandacht schenken. .

... aan de huisvrouwen, die voor de slagerswinkel staan en over de gebeurtenissen van de dag praten.

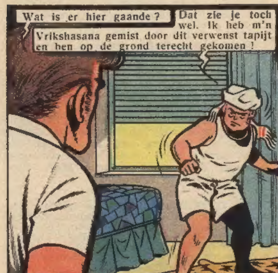

(Wordt voortgezet.)

DE RING VAN GIBIL

Henk, oom Elemir en majoor Hobson hebben een eiland ontdekt waar fabelachtige schatten opgestapeld zijn. Ze besluiten er naartoe te varen. Nasir Abu, een handelaar in verdovingsmiddelen, wordt door Armand op de hoogte gebracht...

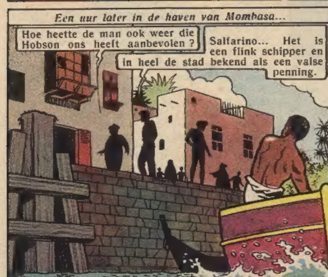
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

(Wordt voortgezet.)

Jullie krijgen het woord

Eerlijkheid boven al

De vraag : Welk is de voornaamste eigenschap die je vriend zou moeten bezitten ? heeft het succes van onze openbare onderzoeken nog doen stijgen. We kunnen ditmaal weer wat meer antwoorden publiceren. De resultaten hebben uitgewezen, dat de deugd die door onze lezers veruit 't meest geappreciëerd wordt bij hun vriend, de eerlijkheid is. En dan volgen de vrolijkheid en de trouw. De goedheid en de zachtheid worden meer op prijs gesteld dan de verstandigheid ! Opvallend was dat er slechts één deelnemer, een meisje, de beleefdheid van haar vriendin wenste. De uitslag van dit referendum houdt een wenk in voor al onze lezers : wil je een goede vriend zijn, wil je goede vrienden hebben, wees dan vooral eerlijk tegenover hen en tegenover jezelf, wees trouw en laat de zon schijnen in je hart !

DE IDEALE VRIEND stel ik me voor in Christus. Hij is trouw en wacht steeds op mij. Hij is offervaardig, want hij is het offer zelf. Hij is nederig als niet een. Hij bemint me, want Hij gaf me Zijn leven. Hem kan ik alles toevertrouwen. Ja, Jezus is mijn ware vriend. (Jaak van Houte, Brugge : Abonnement van 6 maanden.)

IN MIJN VRIEND ZOU IK GRAAG ALLE EIGENSCHAPPEN TERUGVINDEN die je maar dromen kunt, doch dat kan niet. Geen enkel mens is volmaakt, ook mijn vriend niet. Maar, wat ik in mijn vriend zeer graag zou terugvinden, dat is goedheid, vriendelijkheid en moed. Juist die eigenschappen, omdat dit de ideale eigenschappen zijn die ieder mens zou moeten bezitten wil er vrede over de wereld zijn. (Boudewijn Delaere, Kortrijk : Abonnement 3 maanden.)

IK HEB EEN VRIEND wiens hoofdeigenschap de zuivere trouw is. Als ik hem in zijn diepe, blauwe ogen kijk, dan slaat hij ze niet neer, want laagheid is er bij hem niet te vinden. Trouw is hij en die deugd heb ik lief. Hij is een dromer en ook een idealist. Ik heb hetzelfde schoon ideaal en die band heeft ons samengebonden, door die band horen wij bij elkaar tot in het diepste van onze ziel. (Eric Ponette, Ronse : Een Kuifjespel.)

OPTIMISME EN OPENHARTIGHEID. — De eigenschappen die ik bij een vriend wens te vinden zijn openhartigheid en optimisme. Niemand kan van mensen houden die hun aangezicht verbergen achter een masker van vriendelijkheid, zoals een slang die zich achter een bloem verbergt. En wat kan men aanvangen met zwartkijkers ? Leve de optimisten die alle dingen langs de goede kant bekijken en bij een tegenslag zingen : « Morgen gaat het beter ». (Paul Speeckaert, Gent : Kuifjespel.)

TROUW. — Mijn vriend zou waarlijk trouw moeten zijn, vooral als het eens slecht gaat. In nood en ziekte kent men zijn ware vrienden, is 't niet ? (Joseph van den Abbeele, Brugge : Een boek.)

DE SIAMESE TWEELING. — Nu stel je me een moeilijke vraag. Vroeger heb ik er nooit over nagedacht. Ik ben nu bijna 14 jaar en heb een zeer goede vriendin. Ze is verstandig, dat heb ik nodig, want dan kan ze m'n Latijns werk helpen maken. Ze is beleefd, wat een goede indruk op m'n ouders maakt en ze is plezierig. Dat past ook, want ik ben een speelvogel. Ik kon geen betere vriendin hebben, en we worden, omdat we altijd bijeen zijn, de « Siamese Tweeling » genoemd. (Germaine Gruyters, Hasselt : Een boek.)

EERLIJKHEID
VROLIJKHEID
TROUW
WILSKRACHT
ZELFBEHEERSING
GOEDHEID
ERNST
ZACHTZINNIGHEID
BELEEFDHEID
OFFERVAARDIGHEID

MIJN VRIEND MOET VERSTANDIG ZIJN en onderhoudend kunnen discussieren, omdat mensen die niet veel zeggen vervelend zijn. Mijn vriend mag geen egoïst zijn en hij moet karakter hebben omdat hij anders een lamzak is. Hij moet eerlijk zijn, omdat men vetrouwen schenkt aan een vriend. (Mar. Vandamme, Ieper : Een boek.)

MIJN VOORKEUR gaat naar goedige, verstandige jongens die hun zonnig humeur in alle omstandigheden bewaren, kerels uit één stuk die twee flinke vuisten hebben om zich dapper te weren in een rechtvaardige zaak. (Dirk van den Broeck, Mechelen : Een Kuifjeswimpel.)

IETS WAT ME TEGEN DE BORST STUIT bij mijn vriend is, dat hij niet altijd zijn uiterste best doet in de klas. Hij kan, maar hij wil niet genoeg. Misschien dat hij zich betert, als hij dit leest ! (Laurent Debay, St-Lambrechts-Woluwe : Een Kuifjeswimpel.)

MIJN VRIEND VIND IK EEN AARDIGE JONGEN omdat hij eerlijk en oprecht is. Maar hij heeft een nare eigenschap, nl. dat hij altijd iedere afspraak vergeet ! (Daan Meijers, Rotterdam : Een spel.)

DE VEREISTE EIGENSCHAPPEN... eerlijkheid, vroomheid, persoonlijkheid, dapperheid, aangenaamheid, vrijgevigheid, waardigheid, gezondheid, vastberadenheid, naastenliefde, vriendelijkheid, orde, rechtschapenheid, gewilligheid, wijsheid, zelfbeheersing, dierenbescherming (!!), gehoorzaamheid. Al deze eigenschappen wens ik mijn vriend toe ! (Walter Nollet, Kontich : Een spel.)

WAT KALMER. — Ik zou willen dat mijn vriend wat kalmer blijft en niet zo gauw in een « Franse koleire » schiet, want dan zet hij alles onderste boven en dan moet je maar oppassen, dat je van de brokken niet deelt. Anders kan ik hem goed lijden ! (Ghislain Martens, Brugge : Een spel.)

ONZE NIEUWE VRAAG :
HOU JE VAN MUZIEK ?
Zo ja, van welk genre : **Marschmuziek, jazz, klassieke muziek, kamermuziek, volkslied, dansmuziek, opera, operette, enz.**
Verantwoord je voorkeur in een tiental regels.
VOOR 1500 FRS. of 100 GULDEN PRIJZEN !
De antwoorden moeten ingezonden worden vóór **4 Maart** e.k.

BRUSSEL - DEN HAAG - LONDEN - KOPENHAGEN - MOSKOU - BERLIJN - WENEN - PRAAG - ROME - PARIJS - MADRID - LISSABON - ANKARA - KAIRO - ALEXANDRIE - TUNIS - MABROUK - NAIROBI - PRETORIA - KINDU - MUNHANGO - NEW YORK - SANTA FE - RIO DE JANEIRO - SINGAPORE - BATAVIA - SAMARKAND - SHANG HAI

UIT DE VIER WINDSTREKEN

KEN JE GOED AARDRIJKSKUNDE?

Welke zijn de landen wier silhouetten hier voorgesteld worden ?

(1. Oostenrijk. — 2. Portugal. — 3. Ierland. — 4. Frankrijk. — 5. Griekenland.)

NEGEN JAAR BEWUSTELOOS

IN de Verenigde Staten van Amerika is er nu een man overleden die negen jaar lang bewusteloos is geweest. Op 5 Februari werd hij tijdens een arbeidsongeval in zijn fabriek aan het hoofd gewond. Een hersenoperatie bleek noodzakelijk. De patient kwam echter nooit meer bij. Het communiqué zegt niet hoe men de man negen jaar lang in leven gehouden heeft. Voorwaar een eigenaardig geval !

VERWOEDE KAARTERS

VAN recordpogingen gesproken: te Sint Maria Lierde ging een viertal mensen op jaren (respectievelijk 79, 72, 64 en 60 jaar) gezellig aan 't kaarten, en geen van de vier wou zich gewonnen geven. Men speelde zo twintig uren aan een stuk. Er ware aan het spel nog geen einde gekomen, indien de 72-jaar oude Jan-Baptist Van Damme zijn kaarten niet had neergelegd. Een plezant detail : het waren vier gebroeders !

HET LEVEN IN FRANKRIJK

DE FRANSE PERS

DE Parijse pers boekt aanzienlijke verliezen ten overstaan van de Franse provinciale pers. In 1939 verschenen er in Frankrijk's hoofdstad 64 dagbladen met een gezamenlijke oplage van 5.750.000 exemplaren. Op 1 Januari 1951 waren er te Parijs nog slechts 15 dagbladen met een oplage van 3.680.000 exemplaren. In 1939 bereikte de totale oplage van de provinciale pers in Frankrijk 5.250.000 ex. en die is tijdens de laatste jaren gestegen tot over de 7.000.000 ex. !

DE FRANSE FILM

DE Franse filmproducenten klagen steen en been. Maar niettemin gaat de productie er quantitatief op vooruit : in 1946 produceerden de Fransen 94 lange films en 300 korte. In 1950, vervaardigden ze 110 lange films en 300 korte. Te Parijs alleen zijn er 34 bioskopen. In heel Frankrijk 5.300. (In België : ongeveer 200.)

AUTO EN RADIO IN FRANKRIJK

ER zijn 7.400.000 Fransen die een radiotoestel bezitten. Jaarlijks worden er door onze Zuiderburen ongeveer 1 miljoen nieuwe radiotoestellen gebouwd, waarvan er slechts 20 % uitgevoerd worden naar België, Zwitserland, Scandinavië en het Nabije Oosten.

Op elke 20 Fransen bezit er één een auto. Het wagenpark van Frankrijk is zeer verouderd. De overwegende meerderheid van de 2.104.000 wagens die er rijden, werden vóór 1940 gebouwd. De Engelsen hebben de meeste auto's van Europa : 3.295.170, dus een wagen per 15 Engelsen.

EEN ONGEWONE CONSULTATIE

DR HAENTJENS heeft een luchtreis van 9.000 km. afgelegd (van Brussel naar San Antonio in Texas) om daar een zesjarig meisje te opereren. De vader van het meisje had, door tussenkomst van een groot Amerikaans persagentschap een oproep gezonden naar alle geneesheren in heel de wereld. Alvorens de behandeling, die Dr Haentjens voorstelde, aanvaard werd door de ouders, werden ettelijke telegrammen uitgewisseld. De geneesheer vertrok op een Woensdag om 16.50 u. uit Brussel en kwam 's anderendaags om 19.15 u. ter bestemming aan. Er werd (en niet helemaal ten onrechte) zeer veel kwaad verteld over de moderne pers en techniek, maar dergelijke feiten zijn toch hartversterkend : een vader kan alle geneesheren van de wereld in een minimum van tijd verzoeken het leven van zijn dochtertje te redden, en de arts die zijn vertrouwen gewonnen heeft kan enkele uren later ter plaatse zijn.

De grenadier VICTORIA presenteert... **DE TIJGERKOOI**

(Wordt voortgezet.)

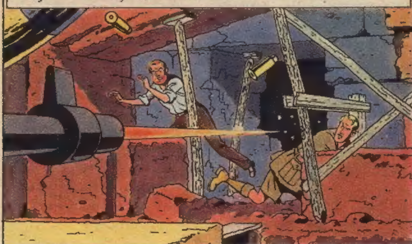
Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

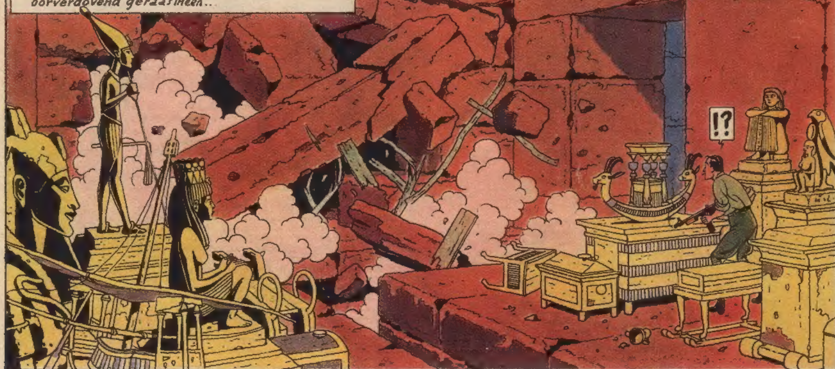
Blake en Mortimer hebben Olrik eindelijk gevonden in de kamer van Horus. Hij staat gebogen over de sarcophaag om de juwelen te stelen. Wanneer Blake en Mortimer hem bedreigen, is hij eerst erg verrast, dan grijpt hij zijn hand-mitrailleur...

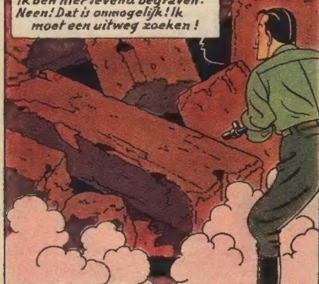
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

(Wordt voortgezet.)